І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVII. Ч. 1. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 2-го СІЧНЯ 1960 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 2, 1960 No. 1. VOL. LXVII.

АЙЗЕНГАВЕР ПЛЯНУЄ ПОДОРОЖ ДО 4 КРАЇН ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

Вашингтон. — В лютому а найдалі в березні ц. р. през. Айзенгавер відбуде подорож доброї волі до Південної Америки. Його поїздка мала б охоплювати Бразилію, Арґентину, Уруґвай і Чіле й евентуально теж інші країни, справа відвідин у яких буде вирішена згодом. Реченець цієї поїздки ще не вирішений дефінітивно і, як інформують з офіційних кіл, не встановлений ще теж час її тривання. Дехто думає, що триватиме вона 12 днів, інші сумніваються у таку можливсіть з огляду на перевантаження Президента іншими обов'язками в той час. Пресовий секретар Білого Дому Джеймс С. Гаґерті, який разом з през. Айзенгавером перебуває в Оґесті в Джорджії, заявив у відповідь на питання журналістів, що през. Айзенгавер хотів би таку подорож відбути і що під сучасну пору справа її відбуття є предметом обмірковування компетентними чинниками в уряді. Офіційне повідомлення про цю подорож мало б бути проголошене вже найближчими днями. В колах близьких до уряду сподіваються, що в цій подорожі візьме участь на прохання Президента теж і його брат д-р Мілтон С. Айзенгавер, який є президентом Університету ім. Джана Гопкінса в Балтиморі і спеціялістом у південноамериканських справах. З доручення през. Айзенгавера д-р Мілтон Айзенгавер відбув уже три поїздки по країнах південної Америки — одну в 1953, подорож доброї волі до Мехіко в 1957 році і студійну поїздку по країнах Південної Америки в 1958 році. В середу дня 30 грудня м.р. бразилійський амбасадор до ЗДА, Вальтер Морейра Салєс відвідав державний департамент і відбув там довшу розмову з державним підсекретарем Даґлесом Діллоном, але ж наскільки ці відвідини були зв'язані із справою поїздки през. Айзенгавера до Південної Америки, в тому і до Бразилії, цього ні амбасадор ні представники державного департаменту не хотіли виявити. Якщо йде про Бразилію, то през. Айзенгавер одержав запрошення на посвячення нової бразилійської столиці, але великих можливостей на те, щоб він взяв участь у цьому посвяченні немає, бо в тому часі він буде надто зайнятий у Вашинґтоні. Президент хотів би відбути цю подорож заохочений успіхами своєї останньої поїздки до Европи, Азії й Африки.

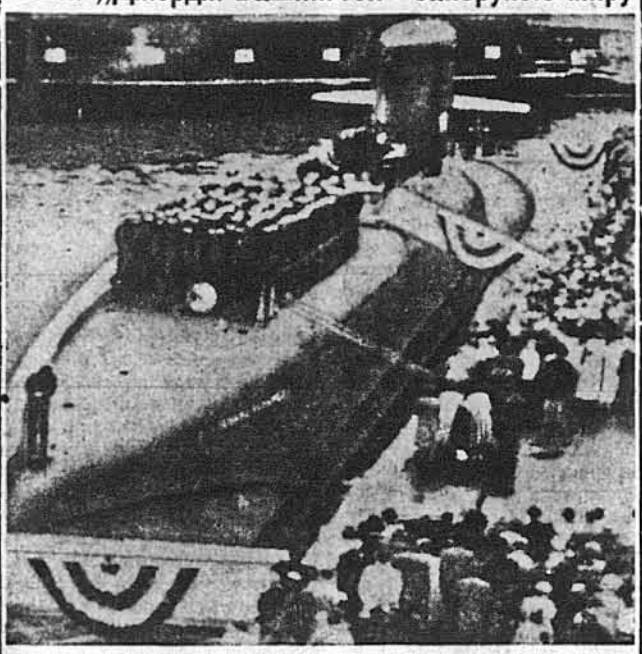
Президент виголосить звернення про Стан Унії 7-го січня

Оґеста, Джорджія. — З Білого Дому повідомляють, що цього року президент Айзенгавер виголосить своє Звернення про Стан Унії 7-го січня. Це повідомлення опубліковано після конференції Президента з його головним дорадником Вилтоном Б. Персонсом і д-ром Мелколмом Мусом, який пише промови для Президента. Президент особисто виголосить своє звернення, як це він робить кожного року, за вийнятком 1956 року, коли він видужував після недуги серця. З Білого Дому повідомляють, що Президент 18-го січня відошле до Конґресу своє бюджетове звернення, а 20-го Конґрес дістане від Президента звіт про економічний стан. Пізніше Президент перешле Конґресові різні законопроєкти, а після звернення про фармерську програму Айзенгавер має виголосити промову через радіо й телевізію, бо хоче тим способом оборонити політику уряду в цій справі. У своєму зверненні про Стан Унії Президент говоритиме про закордонну політику ЗДА в світлі своєї поїздки до 11-х країн в 1959 році. В загальному Президент накреслить плян законодатної праці на 1960-ий рік. З Білого Дому заявляють, що це чиста видумка, коли хтось твердить, що Рокефеллер тому зрезиґнував із президентських амбіцій, що Айзенгавер мав сказати до колишнього губернатора Томаса Дюї, що не бажає собі його номінації.

Ніксон пробує довести до порозуміння в сталевому промислі

Вашингтон. — 30-го грудня віце-президент Ричард М. Ніксон старався довести до закінчення конфлікту між сталеварами і власниками сталеварень та переговорював із провідниками працедавців, між якими був голова ради директорів Сталевої Корпорації Роджер М. Блав. Ці переговори відбувалися за закритими дверми в помешканні віце-президента, і ніхто з учасників навіть не хотів повідомити пресу, що вони взагалі відбуваються. Але журналісти довідалися про них і твердять, що в урядових колах мають надію, що може вдатися привести до порозуміння в сталевому промислі, і що не буде нового страйку, який спаралізував би економіку країни. Ніксон два рази анулював замовлення місця на літаку і відклав свій відлет до Каліфорнії, де він має на Новий Рік очолювати параду так званий „Турнір Троянд", хоч його дружина і дві доньки відлетіли до Каліфорнії.

Д-р Ю. Б. Кістяковський називає підводний човен „Джордж Вашинґтон" запорукою миру

Церемонія передачі фльоті ЗДА першого порушуваного нуклеарною енерґією і пристосоленого до вистрілювання ракет „Поляріс" підводного човна „Джордж Вашинґтон."

Ґротон, Коннектикат. — 30-го грудня віддано до служби в американській фльоті перший підводний човен — „Джордж Вашинґтон", озброєний балістичними ракетами середнього засягу, які можна випускати на віддаль 1,200 миль. Головну промову виголосив окремий дорадник президента проф. д-р Юрій Б. Кістяковський, який сказав, що вогнева сила цього підводного човна, озброєного 16 термонуклеарними ракетами, які можна випускати з-під води і з поверхні океану, — є запорукою миру. На думку д-ра Кістяковського важко було б ворогові викрити і знищити цей підводний човен, який з успіхом може випускати ракети на далеку віддаль. Командант Східнього Морського Фронту віце-адмірал Томас С. Комс сказав, що віддання фльоті цього підводного човна свідчить не тільки про новий милевий крок в поступі нашої фльоти, але це також відкриті двері для нової доби, де сила має пильнувати миру.

ХРУЩОВ ПРИЙНЯВ ДАТУ 16 ТРАВНЯ НА ЗУСТРІЧ В ПАРИЖІ

Москва. — Нікіта Хрущов прийняв запропоновану йому нову дату 16 травня 1960 р. на „конференцію на вершинах" у Парижі. Відповідь Хрущова прийшла в 24 години після отримання пропозиції від президента Айзенгавера. Первісна, західніми державами запропонована дата 27 квітня не відповідала Хрущову, бо вона, мовляв, перешкодила б йому бути на 1-травневих парадах у Москві, а запропоновані Хрущовим дати 21 квітня або 4 травня збігались з датою приїзду французького президента де Ґоля до Вашинґтону, чи пак конференцію прем'єрів Британського Коммонвелту в Лондоні. У своїй коротенькій відповіді Хрущов висловлює вдоволення, що у висліді обміну листами вдалося поладнати справу часу і місця нової конференції голів чотирьох великодержав. У зв'язку з плануванням тієї конференції „на вершинах" у Вашинґтоні відбули в минулу середу першу нараду державний секретар Кристіян Гертер, заступник англійського амбасадора Гаролда Каччії, вайкавнт Гуд, що має титул міністра, французький амбасадор Ерве Альфан і західньо-німецький амбасадор Вільгельм Греве. Їх засідання тривало коротко, бо мало тільки формальний характер — уконституювання себе, як „головної Комісії для координування західньої політики". Їхнім завданням є виготовити плян одностайної політики і тактики трьох західніх учасників конференції з Хрущовим у таких справах: (1) Німеччина і Берлін, (2) міжнародне роззброєння і (3) східньо-західні зв'язки. Для кожної з тих трьох справ покликано до життя окремі підкомісії з високими урядовцями міністерств закордонних справ чотирьох західніх великодержав. Вислідн їхніх нарад будуть переговорювані державним секретарем Гертером та трьома названими західніми амбасадорами, а після того, напередодні зустрічі з Хрущовим, президент Айзенгавер, англійський прем'єр Мекміллен і французький президент де Ґоль відбудуть ще раз окрему конференцію у Парижі. Де Ґоль і Аденауер будуть до того часу особисто у Вашинґтоні. Таким чином довгі розмови, переговори і приготування до нової конференції „на вершинах" остаточно ввійшли в стадію своєї повної реалізації.

Уряд заповідає гострішу контролю податкових заяв

Вашингтон. — Податковий уряд заповів, що в 1960-му р. буде більша контроля податкових заяв, в яких мусять бути подані ті квоти, які окремі платники податків і підприємства відтягають як „витрати" від оподаткованої суми. Підприємці, більші і менші, мусять докладніше звітувати про ті „витрати". Податковий уряд контролюватиме відповідні заяви працедавців і затруднених та стверджуватиме, чи вони погоджуються. Комісар із податкового уряду Дене Летем заявив, що це загострення контролі витрат є конечне, мо в цій ділянці бувають надужиття внаслідок того, що деякі урядовці з вищими заробітками живуть на кошт тих грошей, які дістають на окремі витрати, не зголошуючи їх як прибутки в податкових заявах. Коли урядовець уживає авта для полагоджування справ підприємства, то це є згідне з законом. Коли він їздить тим автом і в своїх приватних справах, то це є окремий додатковий прибуток того урядовця, який він повинен зголосити в податковій заяві. Ці нові зарядження обов'язують від нового року — 1. січня 1960. Великі корпорації мусітимуть подати список своїх 25-ох урядовців, які дістають найбільші платні. Всі підприємства мусітимуть подати, чи вони відтягають від оподаткування витрати на яхти, ловецькі доми, рибальські табори, готелеві апартаменти і т. п. Ці загострення мають причинитися до того, що прибутки з податків збільшаться в 1960-му році, бо не будуть можливі надужиття.

Атомові фахівці стверджують, що не всі атомові вибухи можна виявляти

Пасадена, Каліфорнія. — Група атомових фахівців стверджує, що нові методи атомових підземних вибухів унеможливлюють викривати ті експльозії, якщо вони відбуваються в довгих і глибоких підземних тунелях. На п'ять разів сильніша атомова бомба від тієї експльозії, що була в Гірошімі в 1945 році, спричинить глибоко під землею таку силу немов би там вибухла маленька скількість вибухової матерії TNT. В Женеві під час переговорів про скасування атомових пробних експльозій пропонували викривати пробні атомові експльозії при допомозі сейсмографів, але науковці твердять, що вибух атомової бомби силою 100,000 тонн TNT при допомозі сейсмографу не спричинив би найменшого руху на викривальному приладі.

Совєти оскаржують Південну Корею в обстрілюванні їх неозброєного корабля

Москва. — Совєти закинули в минулу середу 30-го грудня 1959 Північній Кореї, що її воєнний корабель обстрілював неозброєний совєтський корабель біля берегів Північної Кореї, пошкодив його та спричинив поранення серед залоги. Проголошений в ТАСС-і совєтський комунікат називає поведення південно-корейського корабля „піратським актом" та погрожує, що у випадку повторення таких нападів Совєти застосують відплатні заходи. Совєтський комунікат називає південно-корейський корабель „великим ловецьким кораблем ч. 205". У корабельно-морському довіднику зазначено під тим числом винищувача підводних човнів містоти 251 тонни, озброєного трьома гарматами. Він належав колись до американської воєнної фльоти. Після острелювання совєтського корабля — південно-корейський корабель завернув — твердить совєтський комунікат — в сторону Південної Кореї, а два інші подібні південно-корейські кораблі поплили вслід за ним. Та подія сколилась недалеко морського шляху, яким пливуть з Японії транспорти корейців, що репатріюються до комуністичної північної Кореї. Перевозять їх два совєтські кораблі.

ЗДА поставлять ультиматичний термін для атомової конференції в Женеві

Вашингтон. — Рішення президента Айзенгавера, прийняте в минулий вівторок на конференції з його найближчими політичними і військовими та науковими дорадниками в Оґесті, щоб не продовжувати терміну, в якому ЗДА зобов'язалися не переводити ніяких дальших штучних атомових вибухів, відкрило питання про дальшу політику ЗДА в цій справі. Сенатор Клінтон Андерсон, голова Спільної конґресової Комісії для справ атомової енерґії, заявив, що ЗДА відновлять атомові досліди, якщо Совєтський Союз не погодиться в міжнародну систему контролі, яка внеможливила б переводження тайних дослідів. З тієї заяви сенатора Андерсона — з уваги на його велике значення в усіх атомових справах в ЗДА — коментатори твердять, що ЗДА поставлять Женевській конференції у справі атомових дослідів ультимативний термін. Та конференція триває вже 14 місяців, докладно від 31 жовтня 1958 року і не може дійти до позитивного висліду внаслідок совєтського небажання встановити належну міжнародну контрольну систему. Пропаґандивно - напастлива заява совєтських атомових учених, які на недавній Женевській зустрічі з західними ученими відмовились від розглядання пред'явленого їм проєкту спеціяльної контролі над можливими підземними штучними вибухами, як теж стаття з московської „Правди" з-перед кількох днів з брехливими оскарженнями під адресою Америки, вказують, що Совєти не хочуть погодитись в цій справі. Західні коментатори не виключають, що це свідома совєтська тактика, щоб протягнути Женевські переговори аж до травня і тоді взяти цю справу на конференцію „на вершинах", щоб дати можливість Хрущову виступити в ролі вирішного чинника в цій справі. За твердженням американської преси — американський уряд не піде по цій лінії. Не [illegible]лось рішуче американське спростування совєтських закидів, наче б ЗДА переводили тайні підземні вибухи. Від 31 жовтня 1958 року не було ніякого американського атомового експерименту.

Конґрес неприхильно поставиться до пропозиції збільшити податок від газоліни

Вашингтон. — Голова Американського Автомобільного Товариства Фредерік Т. Мек Ґаєр передбачає, що Конґрес під час своєї другої сесії холодно віднесеться до пропозиції уряду збільшити податок від газоліни на дальшого півцента від ґальона. Голова ААТовариства гадає, що вже в січні уряд внесе законопроєкт про збільшення податку від газоліни з 4-ох до 4.5 цента, а пізніше проситиме про збільшення до 5-ох центів. Конґрес минулої сесії з трудом погодився на збільшення цього податку на цілий цент від ґальона і в 1960 році не погодиться на дальше збільшення. Податок від газоліни призначений на будову міжстейтових автострад, які федеральний уряд має помагати розбудовувати згідно з давніше ухваленим законом.

Секретар скарбу турбується доляровим дефіцитом в обороті з закордоном

Вашингтон. — Секретар скарбу Роберт Б. Андерсон промовляв на зборах наукових товариств і заявив перед найвизначнішими економістами цієї країни, що він і надалі турбується тим явищем, що із ЗДА більше виходить долярів чим приходить, і що в 1959 р. той доляровий дефіцит в обороті із закордоном виносить коло чотирьох більйонів долярів. Андерсон хотів би, щоб ті всі суми, які видають за кордон уряд, приватні громадяни і корпорації, були збалансовані тими долярами, які чужинці вплачують у ЗДА. Андерсон признав, що торговельний дефіцит в обороті з чужими державами дещо зменшується, бо збільшуються у ЗДА закупи бавовни, пшениці і джетових літаків.

Сенатор Гомфрі повідомив про свою кандидатуру на президента

Гюберт Г. Гомфрі

Вашингтон. — Сенатор-демократ із Міннесоти Гюберт Г. Гобфрі офіційно заявив 30-го грудня 1959 року, що він змагатиметься за кандидатуру на президента і братиме участь у правиборах в стейтах Висконсин, Ореґон, Південна Дакота і Дистрикт Колюмбія, а може також і в інших стейтах, якщо йому дозволять фінансові засоби. Він розуміє, що його боротьба буде тяжка, але він твердить, що демократи можуть напевно виграти президентські вибори тільки тоді, коли їх кандидатом буде така людина, яка розуміє простих людей, і яка дбатиме про добробут тих широких мас. Таким кандидатом Гомфрі вважає себе, і тому, як він твердить, його не підтримують особи, що є „високо поставлені, або багаті", тільки такі, які, подібно як Гомфрі, є „простого походження і посідають обмежені фінансові засоби". На його думку, люди, які не мають впливів, і засобів та сили, потребують „свого представника". І він хоче бути представником цих людей. Гомфрі — це перший демократ, який зголосив вже свою кандидатуру на президента, хоч і знає, що він не має підтримки партійної верхівки. Сенатор-демократ з Ореґону Вейн Морс зголосив участь у правиборах тільки в своєму стейті і Дистрикті Колюмбіа, він має бути тільки кандидатом — „фаворитом" свого стейту. Інші демократи як сен. Джан Ф. Кеннеді, Адлей Е. Стівенсон, сенатор Линдон М. Джансон і сенатор Стюарт Саймінґтон ще урядово не повідомили про те, чи будуть кандидувати в 1960 році. Сен. Кеннеді має в суботу на пресовій конференції зголосити свою кандидатуру, як заявили його прихильники після повідомлення Гомфрі.

Еспанський міністер закордонних справ відвідає Вашинґтон

Мадрид. — Офіційно проголошено, що еспанський міністер закордонних справ Фернандо Марія Кастієлля приїде 22-го березня до Вашинґтону на триденні відвідини. Офіційно нічого не говориться про ділові справи, які будуть предметом його нарад з американськими керівними чинниками, тільки підкреслюється дуже добрі теперішні еспансько - американські взаємини, які зумовили ту подорож та які завдяки тій подорожі будуть ще приязніші. Відвідини Айзенгавера в Еспанії 21 і 22 грудня 1959 р. були для еспанців надзвичайною подією. В очах еспанського політичного світу це був доказ, що еспансько - американський договір з 1953 року, за яким ЗДА дістали право збудувати в Еспанії 5 морських і летунських баз, це не тільки військово - економічна транзакція, але й дійсна приязнь. Еспанський міністер — за твердженням преси — говоритиме у Вашинґтоні про вивінування з американською допомогою ще двох дивізій, про можливості інвестицій приватного американського капіталу в Еспанії, як також про підвищення щорічної іміґраційної квоти для еспанців.

Франція здійснює інвестиційно-господарську політику в Альжирі

Париж. — Французький генеральний делеґат в Альжирі, Поль Делюврі, заявив на засіданні французького уряду в минулий вівторок, що в 1960 році Франція інвестуватиме в Альжирі $140,000,000 на електрифікацію та упромисловлення краю. Ця сума не охоплює Сагари, для якої виготовлено окремий плян з уваги на тамошні нафтові поля. Зокрема, у Бони в Альжирі почалися вже роботи над будовою сталеварні, що має коштувати два більйони долярів. Президент де Ґоль заповів був в Константині „альжирську 5-тирічку", під час якої Франція інвестуватиме $4 більйони на піднесення господарського стану тої країни. Її господарська і культурна відсталість стали головною причиною протифранцузького зриву автохтонних арабів, який проявився у партизанській війні, що триває вже п'ятий рік.

В АМЕРИЦІ

● **Організація Ветеранів** повідомляє, що восени 1959 р. ще 400,000 учасників Корейської війни мали право вчитися в школах урядовим коштом. У 1958 р. таких осіб було 600,000. З 400,000 ветеранів 250,000 навчалися в каледжах і університетах, 115,000 — в школах нижчого типу, 14,500 — на фармерських курсах, а 10,000 — в різного роду ремісничих закладах.

● **Населення ЗДА** від перепису 1950 року зросло на 17 відсотків, і 1-го квітня 1950 р. становило 150,697,361, а 1-го липня 1959 р. 176,365,000. До цих чисел не враховано населення Гаваїв, які стали стейтом 21-го серпня 1959 р. Бюро перепису передбачає, що на день конституції, тобто 1-го квітня 1960 р., населення ЗДА становитиме 180 мільйонів. Щодо приросту населення на першому місці стоїть Невада (74.9 відсотка), а на другому Флорида (71.8 відс.).

● **Окружний суддя** у Филаделфії Джордж А. Велш наказав спалити 24,480 стебел селери, затроєної хемічною речовиною, яка спричиняє пістряка. Цю селеру фірма Г. Ґіндела придбала від фірми „Чейс енд Ко." з Сандфорду, Флорида. В продажу її ще не було. Подібна історія сталася з селерою у Вашинґтоні.

● **Член Асамблеї** Джан Роберт Брук із Ню Йорку підготовив законопроєкт до стейтової леґіслятури в Олбані, згідно з яким злочин насилування має бути караний смертю. За теперішнім законом насильство карається тюрмою до 20-х років.

● **Представники ЗДА і Канади** мають опрацювати проєкт поштового порозуміння, за якими поштові оплати в одній країні були б зрівняні з оплатами в другій країні. Цього року у ЗДА, з причини різниці поштових оплат, знищено величезну кількість різдвяних карток з Канади.

● **Американський амбасадор в ОН** Генрі Кебот Ладж повідомив, що можливо, перед червнем 1960 року він відвідає СССР. Ладж, як представник президента Айзенгавера, супроводив Нікіту Хрущова в його подорожі по ЗДА. Ладж збирається їхати до СССР на власну руку, а не як висланець уряду.

Помер Анте Павеліч, лідер хорватських націоналістів

Мадрид. — У минулий вівторок 29-го грудня помер в столиці Еспанії у віці 70 років Анте Павеліч, голова короткотривалої хорватської держави за останньої війни з титулом „поґлавніка". Вже замолоду був активним діячем хорватського націоналістичного руху, що прийняв назву „усташі", та їздив до Болгарії, щоб встановити співпрацю з македонськими революціонерами у спільній боротьбі проти сербської монархії. Якраз 30 років тому вперше засуджено його заочно в Београді на смерть. Вдруге заочно засудив його на смерть французький уряд за участь у вбивстві сербського короля Александра в 1934 р. під час відвідин у Франції, в м. Марсей. У тому атентаті згинув також французький міністер закордонних справ Барту. Втретє засудив його на смерть Тіто, прийшовши в 1945 році до влади в Юґославії. Анте Павеліч користав у своїй боротьбі проти супрематії сербів на Хорватії з допомоги від фашистського уряду в Італії та від гітлерівців, тому він дістав на Заході марку фашиста - коляборанта, підтримувану весь час сербськими комуністами. Під кінець війни він зумів втекти до Арґентини, а коли йому грозила видача Юґославії — він зумів втекти до Еспанії.

У СВІТІ

● **Чотири міністри Сирії** зреклися своїх постів унаслідок гострої суперечки з довіреним президента Об'єднаної Арабської Республіки, складовою частиною якої є Сирія, — маршалом Абдел Гакімом Амером, що його Нассер вислав до Дамаску для контролі. Всі члени Баат-партії, яка промостила шлях для об'єднання Сирії з Єгиптом, закидають маршалові Амерові, що він їх „зрадив", і виступили з уряду.

● **Мароккаиський король**, ще недавно султан Мохаммед V, мав 40-хвилинну розмову з нюйоркським кардиналом Спелманом, який подякував королеві за пишне прийняття, влаштоване в Рабаті для през. Айзенгавера. Мохаммед запевнив кардинала, що це був тільки вияв вдячности Америці. Голова мусульманської Церкви в Марокко і католицький кардинал погодились, що принципи свободи людини і народів — однакові для всіх.

● **100,000 вуглекопів в Японії** застрайкували, протестуючи проти недостатніх засобів безпеки в копальнях. Протягом останніх тижнів 29 японських вуглекопів згинули внаслідок вибуху вугільного газу.

● **Комуно - сателітний уряд Болгарії** шантажує Грецію і Туреччину, заявляючи, що коли вони не погодяться на нараду балканських країн, то Болгарія „проситиме" Москву розбудувати на її території ракетну базу. Відомо, що болгарський уряд не веде самостійної закордонної політики, а тільки виконує накази з Москви, і що справа совєтських баз у сателітних країнах не залежить від їх волі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Перспективи нового року

Світ вступає у 1960-ий рік з тими самими турботами, що їх мав у минулому році. Залишається незмінною та сама центральна міжнародна проблема, як головне зло всієї ситуації, як найстрашніша примара, що затемнює овид: аґресивний, імперіялістичний, деструктивний комунізм з диспозиційним осередком у Москві. Відвідини Хрущова в ЗДА і поведена Совстами „мирова офензива" не виявили ані найменшої зміни в совстській політиці, себто — не видно ніякої познаки, щоб Совсти хотіли поступитися в розв'язанні таких кардинальних міжнародних проблем, як об'єднання Німеччини, Кореї і В'єтнаму, міжнародне роззброєння та скасування залізної завіси. Не може бути й мови про те, щоб Совсти добровільно виреклися захоплених ними вільних країн у Центральній і Східній Европі. Проповідуване Хрущовим „співіснування" має своєю ціллю підривання вільного демократичного устрою всіми можливими, демократією ґарантованими, способами — з одночасним виключенням будь-якої свободи для пропаґування словом і друком на терені комуністичних країн принципів демократії.

Однак, між 1959 і 1960 роками все ж таки є деяка різниця, — бодай на їхньому переломі, в перших місяцях Нового Року. Коли минулий рік почався був під знаком Берлінської кризи, що постала внаслідок Хрущовського ультиматуму, з виразною небезпекою нової війни, то цей рік починається під знаком — конференцій. На 16-го травня призначено західно-східню конференцію „на вершинах" у Парижі, якої так жагуче прагнув Хрущов. Після того поїде Айзенгавер до Москви ревізитувати совстського диктатора, а потім на овиді з'явиться новий з'їзд „на вершинах", бо західні лідери погодилися на своїй ґрудневій зустрічі у Парижі, що на одній конференції із Совстами не скінчиться і що, для добра миру, треба буде цілої їх серії. Заходові відповідає така концепція тому, що „коли є переговори, то нема війни". А Совстам воно теж по нутру, бо дає їм „передишку", потрібну для устабілізування відносин в СССР і в сателітних країнах, щоб „здоганяти" Америку цифрами продукції. Зате відкритим залишається питання: в чию користь діятиме час, хто більше виграє на зволіканні з розв'язкою всіх міжнародних справ та на ґальванізуванні ненормальної ситуації у світі. Відкритим залишається питання, хто виграє, а хто програє на так званій культурній виміні з большевиками та в суперництві на терені азійсько-африканських країн.

Ера конференцій стосується не тільки з'їздів на найвищому рівені, себто голів держав. Ось 12-го січня відновлюються в Женеві переговори у справі припинення атомових вибухів. Тому, що ці переговори розпочалися ще 31-го жовтня 1958 року, не можна виключати, що триватимуть вони далеко в 1960-ий рік. А 15-го березня 1960 р. починається у Женеві нова конференція в справах міжнародного роззброєння, ведена новопокликаною 10-членною Комісією з рівною участю в ній вільних і комуністичних держав. Ясно, що справа, яка тягнеться від кінця останньої великої війни, не буде поладнана протягом кількох тижнів чи й кількох місяців і має всі вигляди пережити 1960-ий рік.

Хоч на початку Нового Року безпосередньої загрози війни немає, потенціяльна небезпека збоку Москви не минулась, і тому Захід зберігає оборонну систему, базовану на військово-політичних бльоках — Атлантійському (НАТО), Середньо-Східньому (СЕНТО) і Південно-Азійському (СЕАТО). Коли в Европі ситуація дещо відпружилася, то в Азії вона погіршилась: густішає грізна тінь комуністичного Китаю, що, загарбавши Тибет, проявляє апетит в сторону Індії і Непалю. Однак, треба сумніватися, чи захоче Пейпінґ провокувати війну: недавна подорож Айзенгавера до Індії і його заява, що „ЗДА, очевидно, не залишать в біді своїх приятелів", була аж надто виразною пересторогою під адресою Пейпінґу.

З'єдинені Держави й далі гратимуть провідну ролю у вільному світі. Тому ввесь світ пильно стежитиме за передвиборчою кампанією, що вестиметься в ЗДА з червневої конвенції обох партій по день виборів у листопаді. Декларації обох партій у закордонній політиці, заяви обох кандидатів, врешті вибір одного з них на нового Президента З'єдинених Держав — це першорядної ваги справи для всього світу. Зокрема — уярмлені комуністами країни споглядатимуть далі на ЗДА і їх нового президента, як на носіїв принципів волі, ідеалів, волі, дармащо Америка — і весь вільний світ — вступають у Новий Рік під гаслом — миру, а про „політику визволення" вже не говориться — власне, щоб не дразнити Хрущова. Ясно, що тільки в ході подій буде кристалізуватися дійсне обличчя 1960-го року.

Ресталінізація Сталіна

Після 20-го з'їзду комуністичної партії Совстського Союзу, що відбувся в лютому 1956 року, багато шуму й коментарів, а то й досить безпідставних сподіванок викликала започаткована Хрущовим боротьба з „культом особи" Сталіна, або т. зв. десталінізація. Але минали місяці і роки, Хрущов почав вбиратися не тільки в Сталінове пір'я тобто в його пости, але й сам оточив себе „культом особи", що проти нього всі витівки Сталіна починають блідмути. Тому боротьба з „культом особи" стала вже неактуальною, непотрібною, і сьогодні, по трьох роках, Сталіна підносять на постумент „стійкого бійця за комунізм". Хрущов і його соратники починають переходити з десталінізації на — ресталінізацію.

Дуже цікавим прикладом ресталінізаційної кампанії може бути стаття московської „Правди" — органу Центрального комітету КПСС — надрукована „з приводу 80-річчя з дня народження Й. В. Сталіна" в числі з 21-го грудня п. н. „Стійкий боєць за соціялізм".

„Й. В. Сталін належить до найвидатніших і найактивніших діячів Комуністичної партії Совстського Союзу, совстської держави і міжнародного комуністичного руху",— надруковано в цій редакційній статті партійного офіціозу. — „Він був видатним теоретиком і пропаґандистом марксизму-ленінізму. Протягом довгих років — і в дореволюційну добу і в роки совстської влади — Сталін боровся проти численних ворогів ленінізму. Він був непримиримим борцем проти царського самодержавства і капіталізму, за перемогу робітничої кляси і за справу соціялізму." Тому, сказано далі, — „партія підтримує і високо цінить в діяльності Й. В. Сталіна все те позитивне, що служить великій справі будівництва комунізму".

Давши таку високопозитивну оцінку Сталіна, „Правда" згадує делікатно проявлені в створеному ним же „культі особи" помилки і недоліки, визначаючи їх, як тільки „запаморочення" від похвал і потішає, що наслідки їх уже минулися, що партія їх переборола і відкинула, як чужий, мовляв, для себе намул. Закінчується стаття про Сталіна славословієм на адресу нового „батька народів" Нікіти Хрущова за його „історичні відвідини у ЗДА" і за здійснювану ним „ленінську політику мирного співіснування".

Про всі ж незліченні жахливі злочини Сталіна в статті ані слова, ані натяку.

Володимир Жила

ЛІНҐВІСТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ В МАНІТОБСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Американські й канадійські мовознавці відбули 20 і 11 листопада чергову наукову конференцію, що цим разом відбувалася в Манітобському університеті. На цю конференцію прибули лінґвісти з Північної Дакоти й з Міннесоти; останні в ролі гостей. Наради проходили на високому науковому рівні, було відчитано вісім наукових доповідей з різних ділянок лінґвістики. Доповідачі вносили новий цінний матеріял, як доробок наукових дослідів із ділянки своїх заінтересувань.

Ми не мали можливости відвідати всі виступи, і тому в нашому обговоренні спинимося лише на тих доповідях, які вислухали. Хочемо відзначити виступ проф. Колдвелла з відділу англійської мови Північно-Дакотського університету на тему: "The vulgate versions of the Historia Regum Britanniae". — Ця доповідь була широко обґрунтована цінним історичним матеріялом і залишила широкий відгомін поміж слухачами. Також виступ проф. Д. Георґаса, що цього року був президентом згуртовання згаданих лінґвістів на тему „Місцеві назви на Пельопонезі", залишила глибоке враження серед присутніх. — Проф. Ґорґакас, знавець грецької мови й історії, підійшов до цієї справи з багатим матеріялом і свої докази базував на мітології й історії. Останньою з черги була доповідь лектора Манітобського університету Богдана Климаша. Ця доповідь є уривком з магістерської праці молодого українського науковця, що закінчує Мастер оф Артс в 1960 році. Тема доповіді — „Двомовність у слов'янських прізвищах". Тема доповіді, як також розв'язання її доповідачем гідні уваги. П. Климаш зробив спробу оформити в певних рамках наукової системи явища, які досі проходили спонтанно, незалежно від мовних чи порівняльномовних законів. Автор пішов по лінії типологічної схеми, розробленої проф. Я. Рудницьким, і всі зміни прізвищ, яких він зібрав понад три тисячі, поділив на три відрубні групи, а саме: повністю асимільовані прізвища (наприклад, Ядчишин в Адчесон), частинно асимільовані прізвища (наприклад Урбановський в Урбан, Остапюк в Остап) і гібридизовані (Ільков у Гількоф тощо). Це дуже цікаві явища, які варто не тільки занотувати, але й знайти їм певні конкретні форми, щоб дати цьому донедавна стихійному явищу типологічну клясифікацію з наукових позицій.

Як це висловлено в дискусії після доповіді, видно такі маркантні явища, які автор всесторонньо підкреслив, але назвав по інакшому, а саме справу транслітерації, спрощення й адаптації прізвищ до умов середовища й країни. Здається, тут не приходиться говорити про явище асиміляції, яке є соціологічним поняттям, як підкреслив сам доповідач, і в мовних справах сприяє радше сентименталізмові. Тут маємо до діла з мовними категоріями, які виробляли дуже своєрідно, і тому й не дивно, що пішли аж по трьох різних лініях розвитку. Ми приймаємо ад гок, що в жадному випадку тут не було причини соромитися свого рідного прізвища, а вірніше тут була наглядна тенденція краще його передати, обійшовши всі труднощі англійської вимови. В дальшому наші співгромадяни, читаючи наші прізвища, вимовляють їх так, що приходиться шукати розв'язки в переставленні літер, їх заміні чи в скороченні прізвища. Щодо повної адаптації, то це явище покищо рідке.

Заходами проф. Я. Рудницького на конференції влаштовано виставку кращих лінґвістичних видань. Перевагу мали тут видання славістичні. Серед славістичних експонатів виставлено видання — „Славістики й Ономастики", що виходять під редакцією проф. Я. Рудницького в серіях УВАН у Канаді. Були виставлені журнали Slavic and East-European Studies монтреальського видання, The Journal of Canadian Linguistic Association, Canadiana, 1959, видання Національної Бібліотеки з Оттави, Zeitschrift fuer slavische Philologie, Гайдельберґ, 1959, Вопросы языкознания, Академії Наук СССР, Москва, 1959, Proceedings of the Eighth International Congress of Linguistics, Осло, 1958, Slavs in Cyprus, праця професора Д. Георґакаса, Slaven in Griechenland проф. Макса Воснера тощо. Був також виставлений журнал Toponomic Research, подвійне число за вересень, 1959, виданий в Японії, в якому вміщено рецензію на видання „Ономастики" УВАН у Вінніпезі. Стаття написана по-японськи. Добір книжок був добрий і дуже доцільний.

На останньому засіданні конференції, на пропозицію проф. Рудницького вибрано одноголосно Управу згуртування на 1960 рік в такому складі: голова — проф. Ґульд з Манітобського університету, заступник голови — проф. Девін з Північно-Дакотського університету і секретар — проф. Давсон з Манітобського університету. Рішено відбути чергову конференцію в Північній Дакоті в половині травня наступного року.

На кінець варто відмітити завдання згаданого згуртування, що проходять у напрямку тісної співпраці в лінґвістичних студіях, в ділянці вивчання мов і їх навчання, в перекладах, в проблемах мови в школах, що є на сьогодні не лише важливою, але й конечною справою. Це згуртовання засновано в березні ц.р. у Вінніпезі після ґрунтовного обговорення справ лінґвістики поміж вищезгаданими двома університетами. Згуртовання є в контакті з Канадійською Асоціяцією Лінґвістів, що була заснована у Вінніпезі в 1954 році й що її тепер очолює проф. Рудницький, як президент. Як виходить із його статті в Winnipeg Free Press (ч. 44, 1959), ціль асоціяції — поширювання студій і наукових дослідів в ділянці мов, що їх вживають в Канаді. Вона видає окремий журнал і відбуває свої річні з'їзди кожного року в часі конвенцій канадійських наукових товариств. Найближчий з'їзд відбудеться в Кінґстоні, Онтаріо, в червні 1960 року.

НА ТЕМИ ДНЯ

НЕВЕСЕЛІ ПЕРСПЕКТИВИ СТРАЙКУ СТАЛЕВАРІВ

Тримісячна баталія поміж сталеварами і власниками сталеварень у цій країні внаслідок автоматичної інтервенції холодного закону — припинилась до половини січня 1960-го року. Слідкуючи за заходами обидвох заінтересованих сторін, приходимо до висновку, що немає виглядів на скоре полагодження цього важливого спору.

Цій невеселій проблемі присвятив ряд глибоких завваг журнал „Крисчен Геральд", видавцем і редактором якого є відомий протестантський духовник та церковно-суспільний діяч, д-р Деніел А. Пуллінґ. У своєму коментарі на біжучі події в числі свого журналу за грудень, він констатує: „Недавній страйк сталеварів своєю величиною, а також своїми злими наслідками перевищив усі попередні такого роду страйки. В результаті обидві заінтересовані сторони, а з ними й вся наша країна зазнали поважних утрат.

Поперше: Потрібно буде кількох років, щоб робітництво сталевої індустрії відробило все те, що втратило, навіть якщо сталеві маґнати погодяться на максимальні домагання юнії. Подруге: важко потерпіли власники сталеварень, а за ними й тисячні маси дрібних ощадників — шеровців. Жадна сила не наздожене й не надолужить мільйонових сум, утрачених з продукції та обороту капіталу. Найбільш загрозливим явищем у цьому страйку стало те, що імпорт сталі з-за кордону здобув собі нові й широкі ринки збуту в ЗДА, і не так скоро й легко вдасться „викинути за двері" нових доставців сталі.

Потретє: важко потерпіла економіка країни. Щобільше, способи й заходи, які мали бути охоронним муром нашої системи в боротьбі з інфляцією, виявились недостатніми і широко відкрили двері для інфляції.

Зменшення продукції сталі — це зменшення бізнесу. Це останнє явище спричиняє зменшення державного прибутку. За цим останнім іде збільшення державного дефіциту, що означає ще більшу заборгованість держави. А це — якраз збільшення інфляції.

Очевидно, що за ці втрати у відповідній мірі відповідальні і працедавці і робітничі унії, але ці втрати не стоять в жадному відношенні до тих незрівняних благодатей, що їх дає нам вільна система, в якій страйк є привілеєм.

О. М.

Я БУДУ ЖИТИ...

Я буду жити в хмарі, в шумі
Берез під вітром у гаю,
В глибокій і печальній думі
Про давню молодість мою.

Пройдуть дощі над суходолом,
Зволожать землю степову,
І я разом з осіннім полем
Помру й барвінком оживу.

Барвінку милий! —
знов зачую
З уст, не цілованих давно
І може, щастя провіщую,
І може, справдиться воно.

І може, буду знов любити,
Як безліч років перед тим,
І буду жити, буду жити,
Земного щастя побратим,

В осіннім полі, в журавлиних
Тривожних кличах і ключах,
В клечанні кленів
при долинах,
В цій пісні і в твоїх очах.

Л. ПЕРВОМАЙСЬКИЙ

З наших буднів

ОСТАННІ АКОРДИ

Рік, що відійшов від нас у минуле, був роком мандрівок. Не цілих рас і народів, покищо, але їхніх провідних мужів, лідерів, або таких, що ними уважаються. Перший застартував був своєю поїздкою до ЗДА і Канади Іван Павлович Багряний, а там уже потяглись шнурочком Мекміллен, Аденауер, де Голь, Нікіта Хрущов, — щоб згадати тільки грубшу рибу, поминаючи всяких Бурґуіб та іншу екзотику.

Закінчив той метушний рік повітряним маратоном наш президент Айзенгавер, відвідавши за одним махом 11 держав та зробивши „равндтрип" довжиною 22,000 миль, з тим, що ще поспів прилетіти перед самим Свят-Вечором до Вашинґтону, щоб засвітити лямпочки на столичній ялинці.

Спитаєте — чого ж це так метушились впродовж минулого року світові лідери, чого вони товклись, як Марко по пеклі, не знаючи ні сну, ні відпочинку, витрачаючи стільки часу, енерґії, грошей та пального?.. Відповідь проста: всі шукали миру! Ой, мабуть ця голубка миру мусить мати дуже бистрі крила, коли за нею треба ганятись по всьому світу на суперсонічних літаках, і то ледвеледве її спіймаєш! Істоти з іншої пляпети, приглядаючись цим перегонам, мабуть ніколи таки не розчовпали б, — чого це люди переганяються з власними тінями, чому вони хочуть впіймати щось таке, що повинно бути в них самих, в їх умах, серцях і душах?..

Божі янголи над вертепом співали пісню про „мир на землі людям доброї волі". Отож, панове, вся біда з отою „доброю волею". Що наш Айк щиро прагне миру для світу й Америки, це самозрозуміла річ. Та ви мене покрайте і посоліть, а я ніколи не повір'ю в добру волю і мирні інтенції такого „миролюбця", як Нікіта Сергейович! Тому й важко збагнути, чому лідери вільного світу, приступаючи до мирного бизнесу, беруть собі партнера з такими довгими кримінальними рекордами!

Дві тисячі літ тому три царі зі Сходу знайшли все ж таки власний шлях до Вефлеєму, і, прямуючи туди поклонитись новонародженому Ісусові, не взяли з собою Ірода лукавого, руки якого сплямились невинною кров'ю дітей. Тому й слушно евангельські книги назвали їх мудрецями. Наші царі, із Заходу, вибрали інший шлях: за світлом правди і надії, за миром для людей доброї волі, вони пішли разом з Іродом...

Коли різдвяні дзвони від Риму до Єрусалиму і від Відня до Вашинґтону звіщали радісну вість, що над світом заблисла вефлеємська Зоря, в той самий час пресові й радіові комунікати передавали іншу новину: що т. зв. „Велика Трійця" запросила Хрущова на конференцію „на висотах", весною цього року... Таким акордом у світовій оркестрі закінчувся старий рік і почався новий. На ясне, зоряне небо Різдвяної Ночі впала тінь Ірода лукавого і зразу притемнила блиск вефлеємської Зорі...

Ікер

СИН УКРАЇНСЬКИХ БАТЬКІВ — ДЕЛЕҐАТ НА КОНФЕРЕНЦІЇ НАТО

Листопадова конференція парляментаристів НАТО у Вашинґтоні була неначе прелюдією до нового розголосу, який мала ця організація в останньому часі. Внутрішні труднощі, головно через непоступливе становище де Голя щодо інтеґрації збройних сил країн НАТО, а далі сама роля цієї організації в зміненій політичній ситуації, драматична конференція міністрів закордонних справ держав НАТО в Парижі з участю Айзенгавера — дали привід до стурбованих міркувань на сторінках світової преси.

Тимто для нас цікаво відзначити дуже активну діяльність канадійського делеґата українського походження в згаданій конференції парляментаристів НАТО у Вашинґтоні. Ним був д-р Іван В. Кучерепа з Торонта, член канадійського парляменту. Д-р Кучерепа є членом Консервативної партії, яка тепер при владі, голова тієї партії, прем'єр Діфенбейкер призначив д-ра Кучерепу уже вдруге канадійським делеґатом на цю конференцію. Д-р Кучерепа був членом двох комісій конференції: науково - технічної і політичної, в якій був вибраний заступником голови. В політичній комісії д-р Кучерепа був особливо активний.

Внаслідок його зусиль конференція в політичних резолюціях відмітила, що підкорення в Східній Европі національної незалежности народів, людської вольности і т. д. цілям совстсько - комуністичної експансії — це заразом трагедія й небезпека і висловила надію, що проблеми поневолених націй будуть розв'язані згідно з засадою самовизначення народів та індивідуальної свободи. Д-р Кучерепа виступив також з політичною промовою на пленумі, в якій перестеріг колеґ - парляментаристів, що візита Хрущова була тільки маневром у холодній війні, і що його пропозиція про мирне співіснування — означає наладнання відносин з Росією на умовах, диктованих Москвою. Він домагався, щоб країни НАТО на першому місці ставили духову ідеологію, супроти якої комунізм безсильний; щоб зберегли в повній силі свою оборонну міць; і, нарешті, щоб у розмовах і договорах з Совстами, включно з розмовами „на вершинах", були надзвичайно обережними, і не забували, що, згідно з совстськими засадами, договори зобов'язують тільки в тій мірі, в якій вони служать совстам...

Приходять рефлексії... У сучасній політичній ситуації, коли важиться доля світу, а в тому числі й українського народу, яка це рідка нагода, що син українських батьків прямо й конкретно впливає на постанови держав вільного світу, як офіційний представник одної з цих держав... І який високий взір післанництва нашої еміґрації: батьки - українці, що їх соціяльна біда вигнала з батьківщини шукати долі, в чужому середовищі передають синові любов до старої батьківщини і розуміння її історичної долі, свою мову, релігію, посилають сина до школи, помагають осягнути професію далеко вищу від їх власного суспільного рівня. І син, що має амбіцію бути чимось у громаді, що здобуває признання і значення в новій батьківщині, що в добрій вірі служить найкращим інтересам тієї нової батьківщини, але в це служіння вносить вартості, які завдячує своєму українському походженню і науці батьків: знання, розуміння і відчування історичної ситуації українського народу і Східньої Европи.

юст

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В 1959 РОЦІ

(1)

СІЧЕНЬ

Заклик Українського Конґресового Комітету в справі святкування 40-річчя Акту Злуки.

4 — Участь українців у пікетуванні перед совстською амбасадою в Ню Йорку, демонстрації в Шикаґо, Дітройті, з нагоди приїзду Мікояна.

6-8 — Різдвяні Свята в усіх українських православних та більшості католицьких парафіях, із різдвяними посланнями Владик та традиційними колядами.

9 — Конґрес ЦЕСУС-у (Центрального Союзу Українських Студентів) в Мюнхені. Новий президент — Євген Гановський, Лювен.

10 — Протестаційний лист проф. Л. Добрянського, голови УКК, до през. Айзенгавера у зв'язку з приїздом до ЗДА Анастаса Мікояна.

— Приявність 1,000 осіб на репрезентаційному концерті хору „Думка" в Мангеттен Сентрі, в Ню Йорку.

11 — Виступ письменниці Віри Вовк з Бразилії в Торонто, Канада, 16-го січня — в ЛМКлюбі в Ню Йорку.

15 — Іван Гнатишин, адвокат з Саскатуну, став сенатором у Канаді.

— Проголошення УККомітету 1959 року „Ювілейним Мазепинським роком" („Свобода" ч. 9).

20 — Зголошення в Сенаті ЗДА спільної резолюції з уповноваженням для Президента проголосити день 22-го січня щорічним Днем Української Самостійности. Спільна резолюція в справі Дня Української Незалежности в Асамблеї стейту Ню Джерзі.

21 — О. крил. Роман Лободич зрікся головства в „Провидінні".

22 — Святочні Академії з нагоди роковин 4-го Універсалу і Акту Злуки. — Проголошення губернаторами і посадниками міст „Українського Дня" в стейтах Ню Джерзі, Ню Йорк, Коннектикат, Пенсилвенія, Ілиной, Мішиґен, Мериленд, Массачузетс, Луїзіяна, Північна Дакота, та в містах Ню Йорк, Трентон, Филаделфія, Шикаґо, Питсбурґ, Боффало, Балтімор, Дітройт і багатьох інших. Промова сен. Вас. Валла в Канадійському парляменті. Жовтоблакитний прапор на ратуші Ню Йорку, Вінніпеґу і ін.

— Д-р Юрій Дувало, 32-річний професор фізики в Ессекс каледжі у Виндзорі, Канада, згинув в автомобільній катастрофі.

23 — Д-р Омелян Паславський, кол. старшина, кол. совстський політв'язень, працівник Канцелярії УКК, помер на 78-му році життя.

26 — Проголошення курсів української мови у Вейнському університеті (Мишиґен) завдяки Українській Культурній Фундації.

30 — Яцко Остапчук, кол. посол до австрійського парляменту, помер в Ужгороді на 85-му році життя.

31—1 лютого — З'їзд українських студентів, членів Т-ва „Зарево" з ЗДА і Канади в Ню Йорку. Голова — Волод. Бакум.

— Передконґресові наради Екзекутиви і Ради Директорів УКК в Ню Йорку.

— Проголошення Ординаріятом української католицької єпархії Стемфорду збіркової акції двох міл. долярів на будову нової Колеґії св. Василія у Стемфорді.

— „Прометей", тижневик, „орган незалежної демократичної думки", перенісся з Дітройту до Ню Йорку.

ЛЮТИЙ

6 — Розалія Винниченко, вдова по Володимирі Винниченкові, померла у Мужені (Франція) на 75-му році життя.

7-8-10 — Загальний З'їзд Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) в Ню Йорку. Голова — проф. Іван Вовчук.

11 — Створено Кураторію Фонду Української Культури при ЗУАДК; голова — Гр. Костюк.

15-25 — Участь представників СУСТА (Союзу Українських Студентських Товариств Америки) на 8-ій Міжнародній Студентській Конференції в Ля Кантута, в Перу.

19 — Зголошення сенатором Джекобом Джевітсом законопроєкту у Сенаті про уповноваження поставити у Вашинґтоні пам'ятник Тарасові Шевченкові.

21 — Проф. Степан Сірополко, державний діяч, учений і популяризатор-педагог, помер у Празі на 87-му році життя.

— Марія Скоропадська-Монтрезор, голова Гетьманського Руху, померла в Обертсдорфі, Німеччина. Її сестра Єлисавета Кужім-Скоропадська, перейняла очолювання Гетьманського руху.

21-22 — 7-ий Конґрес Американських Українців у Вашинґтоні під головством Ст. Яреми з участю 331 делеґатів, членів Екзекутиви та Політичної Ради. Голова — він констатує: Недавній проф. Л. Добрянський, президент — Дмитро Галичин.

— 10-ий З'їзд українських студентів у Німеччині. Голова — Б. Питель.

28 — Збори Конференції американців центрального і східньо-европейського походження (КАСІД). Голова Екзекутиви — Дм. Галичин, голова публікацій — ред. В. Душник.

— Одномісячна виставка української світової преси у Дітройті, з 15-х держав, за 20 ст.

— Проголошення стану Филаделфійської Архиєпархії: 123 парафії, 9 місій, 185 священників і 223,088 вірних у филаделфійській єпархії, та 53 парафії, 103 священиків і 86,324 вірних в Стемфордській єпархії.

БЕРЕЗЕНЬ

1 — Проголошення КУК (Комітет Українців Канади) збірки на фонд будови пам'ятника Т. Шевченкові у Вінніпеґу.

5 — Д-р Корнило Троян, адвокат, кол. сенатор у Варшавському соймі, помер в Ню Йорку на 74-му році життя.

7 — Спільна Академія на честь Т. Шевченка НТШ і УВАН в Ню Йорку.

13-14 — 1-ий з'їзд православних учителів Сх. Канади у Торонто.

— Участь голови УКК — проф. Л. Добрянського у нарадах Республіканської Програмової Комісії у Вашинґтоні.

14 — Загальні Збори Союзу укр.-ам. спортових Товариств, Ню Йорк. Голова — проф. д-р Е. Жарський.

15 — 1-ий концерт в турне по ЗДА у Дітройті Іі і Володимира Масюків.

— 20-ті роковини самостійности Карпатської України (22-го Академія в Ню Йорку, 12-го квітня у Филаделфії, 19-го квітня у Дітройті).

— Загальні Збори Об'єднання мистців-українців в Америці, Ню Йорк. Голова — Святослав Гординський.

З праць Денверської Групи УВАН

Гостина проф. І. Розгона.

Використовуючи вакації під час Дня Подяки 26—29 листопада 1959, відвідав Денвер, Колорадо, проф. д-р Іван Розгін з дружиною. В зв'язку з цим 28-го листопада відбулися чергові сходини Денверської Групи УВАН. На початку засідання збори вшанували пам'ять пані Ольги Петлюрової, дружини Головного Отамана Симона Петлюри, яка відійшла від нас.

Інж. Л. Биковський від імени Групи вітав проф. д-ра Ів. Розгона, як видатного українського науковця - дослідника в царині природничих наук, з'окрема зоотехніка та ветеринарії, автора багатьох друкованих розвідок в цих ділянках знання і одного з чільних невтомних організаторів с. г. науки в Україні та поза її межами. Проф. Ів. Розгін є членом багатьох наукових товариств і в тому числі є дійсним членом УВАН, головою її Біологічної Секції, а останньо був довголітнім керівником територіяльної Дітройської Групи УВАН.

Після того проф. Ів. Розгін виголосив доповідь на тему: „Дещо про стан науки в Україні перед другою світовою війною", в якій поділився своїми споминами з тих часів... В обговоренні доповіді взяло участь шість дискутантів. В останньому слові доповідач доповнив свою доповідь про ті загальні й спеціяльні тяжкі умови, в яких знаходилася українська наука під совєтами до другої світової війни. При тому висловив здогад, що хоч з бігом часу життєві умови дещо й змінилися, про те ж стан української науки після другої світової війни навряд чи поліпшився, тому що московсько - большевицький окупаційний режим залишився той самий.

Наприкінці засідання секретаріят Групи поінформував присутніх, в тому числі й проф. І. Розгона, як члена Ревізійної Комісії УВАН, про сучасний персональний стан Денверської Групи. Вона своїм засягом обіймає наразі, із-за браку інших того роду організацій на заході ЗДА, увесь той терен і складається з 10 членів УВАН, різних степенів. Очолює Групу проф. д-р В. Тимошенко, дійсний член УВАН. В справах Групи брали удій 17 активних учасників, нечленів УВАН, шість осіб спричинились в технічний і мистецький спосіб до діяльности Групи. Разом на протязі 1955-59 рр. взяли участь в розбудові Групи, в різний спосіб, 33 особи. Їм всім Денверська Група завдячує свій сучасний стан і є на їх співпрацю і в майбутньому. На далекому заході ЗДА знаходяться ще два члени УВАН та коло 20 українських науковців.

Л. Б.

Український Народний Союз і „Свобода" це твердиня українців у вільному світі, які мають за собою 65-літню історію провідництва в політичних, соціяльних та культурних змаганнях нашої іміграції в Америці.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Українці в Ютиці відзначили Мазепинські і Листопадові Роковини

Заходом місцевого ЮКОМА під проводом д-ра О. Волянського, — українці в Ютиці, Н. Й., відсвяткували 250-ліття Мазепинського Зриву 18-го жовтня урочистими Богослуженнями в усіх українських церквах. О. мітрат Веселовський в асисті духовенства відправив в церкві св. Петра і Павла урочисту Службу Божу, Панахиду за Гетьмана та виголосив високопатріотичну проповідь. Диконував відомий співак, бас п. М .Ольховий, що прибув спеціяльно з Ню Йорку. Співав з'єднаний мішаний хор під орудою інж. С. Шевченка. Після Богослуження у великій залі відбувся бенкет при участі 300 осіб, у тому 30 визначних американців, як конґресмен А. Пірні з дружиною, посадник міста п. Мек Кеннен, директор місцевих банків п. Ч .Голл з дружиною, професори місцевих каледжів: пп. Тод, Годчарльз, і Геллер з дружинами, шериф, політичні діячі з обох партій і інші.

Голова місцевого ЮКОМА та УККА, д-р О. Волянський, відкрив бенкет, вітаючи всіх гостей і представляючи тостмайстра, п. Едварда Попеля зі Скрентону. П .Е .Попіль, у вступному слові звеличав великого гетьмана Ів. Мазепу. Пізніше, представляючи інших промовців і гостей ,він дав докази свого красномовства та блискучого дотепу. Промовляли: о. мітрат Веселовський, посадник Мек Кеннен, дир. Голл, проф. Тод, о. Деревецький і ін. О. д-р Я. Костецький ,родом із Полтави, що часто оглядав побоєвище під Полтавою ,закликав пам'ятати Мазепині слова, щоб „укупі мати сили". і закінчив словами молитви: „Боже, нам єдність подай!". Головний промовець, конґресмен п. А .Пірні, звернув увагу на велику подібність епох: Мазепинської та сучасної, перестерігав перед внутрішнім ворогом, бо зрада в Батурині пересудила вислід бою під Полтавою. Вкінці він передав для українців новий американський прапор, що висів на Капітолі у Вашинґтоні .Американські промовці виявили велике знання українських справ, зокрема Мазепинської доби, в чому заслуга Комітету, що вчас доставив їм відповідних матеріялів. Голова Ліґи Української Молоді Північної Америки, п. В. Боднар, передав нагороди зі спортових змагань української молоді в Ню Йорку з нагоди Мазепинського Ювілею для трьох ютицьких юнаків: Тараса й Роджера Гербових і Дениса Бернарда. В бенкеті взяли участь українці з трьох українських парохій, були гості з інших місцевостей, як головний радний УНС, п. В. Гуссар з Рачестеру, п. О. Данько з Байону, Н. Дж. Пані з усіх трьох парохій під проводом п. Дячук, приготовили смачний обід. До столу подавали дівчата з трох парохій.

Після бенкету відбувся концерт .П-і Л .Волянська відспівала американський гимн при форт. супроводі м-ра З. Савицького. З'єднаний мішаний хор під орудою інж .С .Шевченка відспівав по-мистецьки: „Цей день" — Бортнянського; „Ой, горе тій чайці"; „Розрита могила" — (сольо Лідія Яковенко), і Український Марш. Відомий наш співак баритон Лев Рейнарович відспівав блискуче Монолог Мазепи перед шаблею — Славутича - Фоменка; „Гетьмани"; „Ой, Дніпре" і „Думу", викликуючи захоплення публіки. Жіночий хор відспівав „Встає хмара" і „Їхав козак за Дунай". Солісти — Лідія Яковенко та Лев Рейнарович виконали свої партії добре. До мистецького успіху причинився багато мґр З .Савицький, в досвідчених руках якого спочивав фортепіяновий супровід.

25-го жовтня відбулася Мазепинська й Листопадова Академія у великій залі школи Кернана. Відкрив її голова ЮКОМА, д-р О. Волянський, мішаний хор під орудою інж. С. Шевченка відспівав „Цей День" Бортнянського. П-і Л .Волянська виголосила святочну доповідь про Ів. Мазепу, підкреслюючи його велетенські ,непромінаючі заслуги в різних ділянках державно - творчого життя України.

Мішаний хор відспівав „Ой, горе тій чайці"; „Розрита могила" і Український Марш Багряного - Китастого. Відомий артист українських театрів у краю і закордоном, Євген Курило, рецитував по мистецьки думу Мазепи, що викликало сильне враження. Солістка Київської опери, Галина Колодуб-Тимочко, (сопран) відспівала своїм чудовим голосом „Піду, втечу", — Олеся -Людкевича, та Київський вальс — Малишка-Майбороди, а в другій частині „Моя Україна". Акомпаніював молодий наш пяніст, 15-літній Богдан Гейзлер, що пізніше відіграв гарно „Українську думку" Безкоровайного. П. Третяк продеклямував з чуттям поему Шевченка „Државець".

Удругій частині проф. І. Василик виголосив доповідь про Листопадовий Зрив, про його значення і про передумови нашої остаточної перемоги. Пластун Н. Томич продеклямував вдало вірш Р. Купчинського „Перший Листопад". Мішаний хор відспівав „Заквітчали" і „Козака несуть" .Останньою точкою Академії була ефектовна мелодекламація п-і І. Запаранюк „Гамалія" Шевченка в супроводі хору.

В місцевій англомовній пресі було 5 статтей і 2 світлини. В місцевій телевізійній програмі наш молодий учитель п. Я .Ликтей мав інтерв'ю про гетьмана Мазепу та про ювілейні святкування в Ютиці, в асисті трох наших дівчат в українських народ. одягах з трьох парохій: Ніна Герець з парохії св. Покрови, Оксана Лукашевич (св. Володимира), Анна Ройко (св. Петра і Павла).

Мазепинські та Листопадові святкування в Ютиці мали всеукраїнський характер, скріпили нашу національну єдність, піднесли наш престиж в очах американців.

І. Д.

Роковини Листопадового Зриву в Алентавні, Па.

Заходами парафіяльного активу церкви св. Миколая в Аллентавні, 1-го листопада 1959 року в парафіяльній залі відбулося свято Листопадового Зриву, в якому взяли участь: Братство, Сестрицтво, Церковний Хор, Парафіяльна Школа, парафіяни й гості, що прибули на свято з дальших околиць. Коли розійшлася театральна завіса — учениця школи Лукницька, в супроводі п'яніно продеклямувала вірш під назвою — „Львів" і одразу захопила всіх присутніх на залі. По тій деклямації настоятель церкви о. Константин Даниленко - Данилевський виголосив реферат: „Листопадовий Зрив".

В символічній інсценізації „Переможець" взяли участь Мирослав Юречко — „Смуток"; Броніслава Нечитайло — „Розвага"; Лукницька — „Звістка"; „Тарас Чубенко — „Переможець". „Переможний марш" з мушкетами й шаблями в руках виконали учні Парафіяль. Школи Релігії й Українознавства в складі 12 осіб, що викликало на залі вибухи дружніх оплесків, бо так добре маршували юні козаки. Наприкінці відспівали обидва національні гимни — „Не пора не пора", та „Ще не вмерла Україна". Мистецьку частину :декорації, інсценізації ,співи й акомпаніямент та деклямації. як також фотографування імпрези виконав режисер Федір Панасович Чубенко.

Після всього відбулася спільна перекуска й дружня парафіяльна бесіда. Довго розмовляли. Довго згадували українське, героїчне минуле!

Кость Гай - Булавенко

Ревія молодих сил у Филаделфії

Володимир Шашаровський вже вдруге влаштував ревієвий вечір п. н. „Крутимо карузелю знову", підбираючи виконавців з-поміж молодих адептів сцени. Тим разом імпреза мала характер ревії та й молоді виконавці виступали оформлено під назвою ансамблю легкого жанру. Головний тягар вистави спочивав на плечах Шашаровського, який має набиту руку у виведенні ревії, будучи одним із ініціяторів цього жанру ще у Львові. Та все ж велика участь припала нашій молоді не лише у самому відтворенні програми. але в її організації.

Кільканадцять молодих студентів і студенток, які показали себе в цій ревії, внесли на сцену свою молодечу безпосередність. Від оформлення сцени, яке виконала Ніна Климовська, почерез акомпаніямент Ігора Чуми, молоді таланти виявили себе в різних напрямах; Ігор Петик запрезентував себе надійним пісенкарем, О. Новаківська і Н. Желехівська, крім милої появи. показали теж вміння танцювати, а всі разом були вдалими відтворцями ролей у скечах і сценках. Роман Швед а з ним і Ігор Петик виявили сценічні жилки.

Жаль лише, що наша молодь, даючи талановитих виконавців для виведення ревії, не могла показати нам і талановитих авторів ревієвої програми. Саме тексти для ревії — це найважливіша справа. Це важніше в ревії молодих, які мусіли б і, повинні. дати своє розуміння дотепу, показати, куди звернене вістря їх сатири. В ревії, про яку мова, була сценка „Округлі квадрати" Т. Старуха — твір молодого автора. Хоч це парафразування, але текст інтересно поданий, ніби нісенітниця, та з проникливою сатирою навіть актуальною, і тому ця сценка була сприйнята, як новість. Це вказує, що молоді автори могли б бути і від наступної ревії можна сподіватися нових актуальних текстів, які будуть говорити від молоді і про молодь. Більшої уваги треба теж для музичного оформлення ревії. В імпрезі, крім Володимира Шашаровського, виступала теж його дружина Юлія Шашаровська. яка виконала кілька пісень і куплетів. Ця ревія відбулася у Филаделфії в неділю, 20-го грудня 1959 р.

Т.

ДОПОВНЕННЯ

В дописі про річні збори 71-го Відділу СУА в Джерзі Сіті, Н. Дж., надрукованому в числі у „Свободі" з дня 24-го грудня 1959 р., пропущена в списку членів нової Контрольної Комісії Відділу пані Дарія Яременко.

● **За офіційною англійською статистикою, у Лондоні народилось в 1958 році 54,152 дітей. З них 9.9%, отже майже кожна десята новонароджена дитина, неправого ложа. Англійська преса бідкається над таким проречистим доказом занепаду моралі в „пуританській!" Англії.**

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Високошановних наших Клієнтів, українські Установи і Організації, які мають заборгування у „СВОБОДІ" з титулу своїх оголошень, просимо ВИРІВНЯТИ свої зобов'язання — найдалі **до 15-го СІЧНЯ 1960 року.**

Просимо взяти під ласкаву увагу, що наше Видавництво не всилі уділювати кредиту за оголошення.

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

ОБИРН, Н. Й. — Управа Відд. 283, повідомляє, що **Річні Збори** відбудуться в неділю, 17. січня 1960 р. На порядку нарад: Вибір Управи на 1960 р. Проситься про численну участь членів. — І. Лучка, секр.

ПИТСБУРГ, Па. — Тов. ім. Б. Хмельницького, Відділ 118, на Норт Сайд, повідомляє членів, що **Річні Збори** відбудуться в неділю 17-го січня 1960 р., о год. 2-ій по пол., в церковній залі св. Юрія при Доерр Стріт. На порядку нарад: Звіт уступаючої Управи, звіт фінансовий за 1959 р., звіт Контр. Ком. та вибір нового уряду на 1960 рік. Проситься усіх членів обов'язково прибути на ці збори. — І. Корбецький, предс., М. Мощак, касир, Е. Вілинський, секр.

ЛУДЛОВ, Масс. — Т-во ім. І. Франка, Відділ 253, повідомляє, що **Річні Загальні Збори** відбудуться в неділю, 10-го січня 1960 р., о год. 1-ій по пол., в парафіяльній залі. Порядок зборів буде поданий на місці. Присутність членів обов'язкова. — П. Павлів, предс., В. Фіцик, кас., П. Пилипів, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. — Управа Тва ім. В. Хмельницького, Відд. 158, повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в суботу 2-го січня 1960 р., о год. 8-ій веч., в залі УНДому при 216-218 Гренд Стр. Проситься привести нових кандидатів в члени Т-ва і УНС. Рівночасно подається до відома, що на Річних Зборах в дні 6-го грудня 1959 р. вибрано Управу у слідуючому складі: Ю. Павчак, предс., Й. Сокол, заступ. предс., П. Дубовецький, рекорд. секр., д-р О. Саноцький, фін. секр. Члени Контр. Ком.: М. Кіт, О. Стефанишин, Н. Сторожук. Опікуни хворих: Н. Бен. В. Шимко. Тростіси: П. Корейко, А. Оттенбрайт. У всіх справах, зв'язаних з членством Відділу, проситься звертати на адресу фін. секр. Александер Саноцький, 84 Беррі Стріт Бруклин 11, Н. Й. — Ю. Павчак, предс., П. Дубовецький, рек. секр.

ШИКАГО, Ілл. — Бр. св. Юрія, Відділ 379 повідомляє, що **Річні Збори** відбудуться в неділю 10 січня 1960 р., о год. 12.30 по пол., в Союзовій Залі при 845 Н. Вестерн Евню. Порядок нарад: Звіт Контрольної Комісії за 1959 рік, вибір уряду на 1960 рік і інші важні справи до полагодження. Проситься членів прийти на час і вплатити свої вкладки, а довгуючі обов'язково мають вирівнати свої залеглості, бо інакше будуть суспендовані. — А. Зборик, предс., І. Малюк, касир, М. Семків, фін. секр.

СТЕПЛЕТОН, Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, Відділ 211, повідомляє членів, що на Річних Зборах, що відбулися 13-го грудня вибрано такий новий уряд: Антін Кривий, предс., Дмитро Довгій, заст. предс., Василь Караванович, касир, Теодор Соколовський, секретар, Дмитро Фостик і Петро Телешеський, контрольори, Стах Августин і Василь Стичак, надзирателі хворих. Слідуючі Збори відбудуться в суботу 9-го січня 1960, друга субота по першім, о год. 7.30 веч. в Парафіяльнім Домі 288 Вандербільд Евню. Проситься членів приходити на збори і точно що-місяця платити свої місячні вкладки. — Т. Соколовський, секр.

ТОЛІДО, Огайо. — Бр. св. О. Николая, Відділ 167, повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в неділю 10. січня 1960, о год. 2-ій по пол., в залі св. Михаїла, 2824 Лаґрйндж вул. Уряд на 1960 рік вибраний в такому складі: Дмитро Медецький, предс., М. Космина, заст. предс., Іван Кульматицький, фін. секр.-кас., Іван Вельґан, заст., Василь Гавриляк, рекорд. секретар, М. Закорчений, заст., контроля хворих Фред Зокович і М. Космина. Контроля книжок: Ст. Гавриляк, Т. Василинюк і С. Вельґан. Збори відбуваються в другу неділю по першім. — Д. Медецький, предс., І. Кульматицький, секр.-кас.

НЮАРК, Н. Дж. — Т-во ім. М. Грушевського, Відділ 219, повідомляє, що Місячні Збори відбудуться в суботу, дня 9-го січня 1960, о год. 7-ій веч. — М. Юров, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні Збори Тов. Запорожська Січ, Відділ 367, відбудуться в неділю 10-го січня 1960, у церковній залі о год. 1.30 по пол. Просимо всіх членів прийти на збори і вирівнати свої вкладки. Також проситься членів, щоб старалися приєднувати нових членів. Члени, котрі належать до нашого товариства 25 літ одержать товариські відзнаки. Буде теж згадка за померлих членів. — Г. Лилак, предс., Т. Песко, касир, В. Попович, секр.

В. ПУЛЛМАН, Ілл. — Бр св. Арх. Михаїла, **Відділ 343**, повідомляє всіх членів, що урядники остали ті самі на 1960 рік. А тому, що стару церкву і залю розвалили, і будують нову, тому Збори є відложені на якийсь час. — М. Романек, предс., М. Романюк, касир, Л. Білик, секр.

Клівленд, Огайо. — **Річні** Збори Тов. Сокіл, Відділ 336 відбудуться в неділю 10-го січня 1960 в Народні Домі, о год. 1-ій по пол. На порядку: Звіт Уряду і Контр. Ком. за 1959 рік і вибір нового уряду на 1960 рік. Проситься всіх членів прийти на ці важні збори, заплатити свої вкладки, а довгуючі обов'язково хай вирівнають свої залеглості. По зборах буде перекуска. — Г. Степанек, предс., Г. Кісіль, фін. секр., Т. Кальмук, рек. секр.

ІРВІНГТОН, Н. Дж. — Тов. Вільна Україна, Відділ 152, повідомляє членів, що **Річні Збори** відбудуться в середу 13-го січня 1960 р., о год. 8-ій веч., в Українській Централі. Проситься членів прибути на збори і вирівнати свої вкладки. Приєднуйте нових членів до Т-ва і УНСоюзу. — Уряд.

АРНОЛД, Па. — Т-во св. Михаїла, Відділ 296, повідомляє, що **Збори** відбудуться в неділю 17. січня 1960 р. в приміщеннях Укр. Горож. Клюбу. Буде вибір нового уряду. — П. Лобур, секр.

ФРІЛЕНД, Па. — Бр. св. ап. Петра і Павла, Відділ 429, повідомляє, що **Річні Збори** відбудуться в неділю 17. січня 1960, в церковній залі при 921 Золнат Стріт. Порядок: Вибір нового управи на 1960 рік. — Управа.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Тов. Дм. Вітовського, Відділ 375, повідомляє, що **Загальні Збори** відбудуться в неділю 10. січня 1960 р., о год. 12-ій в пол., в домі Клюбу, як звичайно кожного року в другу неділю місяця. Просимо всіх членів прийти на збори і вислухати звітів Управи та вибрати нову Управу. Ті члени, що платять річно в січні, обов'язково мусять у тому часі заплатити свою річну вкладку. Як-що не буде відповідного числа членів, до переведення зборів, то о год. 1-ій цього дня, збори відбудуться без огляду на скількість присутніх. — В. Василюк, голова, І. Даньківський, касир, Я. Ґрималюк, секретар.

ЛІТЛ ФОЛС, Н. Й. — Управа Відділу 330, повідомляє членів місцевих і позамісцевих, що **Збори** відбудуться в неділю 17. січня 1960 р., о год. 2-ій по пол., в залі УНДому. На порядку: Звіт Управи за 1959 рік і інші важні справи до полагодження. Проситься членів прийти точно на означений час. Управа вибрана на 1960 рік: І. Андрієшин, предс., М. Павловський, кас., Н. Паламар, секр.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співвласником 22 мільйонового майна організації!

ПЛАТІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ — КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНГС!

Філіп Г. Віклі домагається реформувати американське шкільництво

Вашингтон. — Син відомого республіканського політика Венделла Вілкі, який в 1940 році був кандидатом на віце-президента, — Філіп Вілкі пропонує загальну реформу американського шкільництва. Ціллю цієї реформи має бути дати американській молоді таке виховання і знання, щоб вона могла виграти війну ідей із СССР. Філіп Вілкі є головою Ради для Розвитку Малих Каледжів. Він розіслав окремі листи до 15-ох республіканських губернаторів, вісьмох заступників губернаторів і 2,580 республіканських членів стейтових леґіслятур і просить їх вислати йому заваги в цій справі. На думку Філіпа Вілкі республіканці в стейтових леґіслятурах могли б виконати велику працю та вести свою партію до перемоги, коли б стали дійсними провідниками в ділянці публічного шкільництва та вміли використати всі умові сили народу. Тепер справою навчання займаються професійні виховники, які „мішають виховання з тренінґом".

Студійна (Каледжова) Грамота Українського Народного Союзу запевнить вашим дітям вищої студії, а з ними краще й багатіше життя! Не зволікайте зі забезпеченням ваших дітей! Нехай вони стануть ювілейними членами Союзу!

У СИРОТИНСЬКОМУ СУДІ ПОВІТУ ФИЛАДЕЛФІЇ, СТЕЙТ ПЕНСИЛВЕНІЯ.
Ч. 3595 з 1959

ПОВІДОМЛЕННЯ про ПЕРЕСЛУХАННЯ

Справа зголошення **МАРІЇ КУРДИЛЯ** на дозвіл на подружжя.

До **МИКОЛИ КУРДИЛІ**, замешканого колись у Волі Нижній в Польщі, і до ВСІХ ОСІБ, які будь-що знають про названого Миколу Курдилю.

Оцим повідомляємо, що до Сиротинського Суду (Orphan's Court) Филаделфійського повіту у стейті Пенсилвенія, Марія Курдиля зголосила просьбу на видачу їй дозволу вийти заміж за Михайла Цюпу і в зв'язку з цим, відповідно до закону Act of Assembly of the Commonwealth of Pennsylvania. з 22 серпня 1953 року, Публічний Закон 1344, щоб леґально устійнити здогад щодо смерти Миколи Кордулі, який зник зі села Воля Нижна, Польща, 15-го березня 1944 р. або коло тієї дати, як член робітничої бриґади, забраний туди німецькою армією, що тоді окупувала назване село, вищеназваний Суд переведе перегляд доказів, що стосується відсутности названого Миколи Курдилі, — **у середу, 3-го лютого 1960 р., в год. 2:00 по пол., в кімнаті 416 міської Управи — City Hall — у Филаделфії**, Па.

Всі особи, які щонебудь знають про названого Миколу Кордулю або його теперішнє перебування, мають з'явитися перед Сиротинським Судом у згаданому часі і місці, або зв'язатись негайно з Урядовцем Сиротинського Суду у Филаделфії, ч. 417, міська Управа — City Hall — Филаделфія, Па.

LEWIS COREN
адвокат Марії Курдулі
10 E. School House Lane
Philadelphia 44, Pa.

IN THE ORPHANS' COURT OF PHILADELPHIA, COUNTY, STATE OF PENNSYLVANIA.
No. 3595 of 1959

NOTICE of HEARING

Sur Application of **MARIE KURDYLA** for **Marriage** License.

In the Matter of **MYKOLA KURDYLA**, an Absentee to Mykola Kurdyla: late of Wola-Nyzna, Poland, and TO ALL PERSONS having any knowledge of said Mykola Kurdyla.

Notice is hereby given that application has been made to the Orphans' Court of Philadelphia County, State of Pennsylvania, by Marie Kurdyla for a license to marry Michael Ciupak and in connection therewith, pursuant to the Act of Assembly of the Commonwealth of Pennsylvania of August 22, 1953, Public Law 1344, to establish the legal presumption of the death of Mykola Kurdyla who disappeared from the village of Wola-Nyzna, Poland, on or about March 15, 1944, as a member of a work brigade drafted by the German Army then occupying the said village, the said Court will hear evidence concerning the absence of the said Mykola Kurdyla on **Wednesday, February 3, 1960, at 2:00 P. M., in Room** 416, City Hall, Philadelphia, Pa.

All persons having any knowledge of the said Mykola Kurdyla or of his whereabouts are requested to appear before the Orphans' Court at the aforesaid time and place or to communicate at once with the Clerk of the Orphans' Court of Philadelphia, Room 417, City Hall, Philadelphia, Pa.

LEWIS COREN
Attorney for Marie Kurdyla
10 E. School House Lane
Philadelphia 44, Pa.

● РОЗШУКИ ●

Пошукую
ГНАТА ЯКИМІВ,
який, мабуть, живе вже довший час в Ню Йорку. Його самого, або хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
John. WOLANIUK
609 41st Street
West Palm Beach, Fla.

Іван і Надя КОЛЕСНИК (дівоче Сенченко) Павлоградського району шукають ОЛЬГУ і СТЕФАНА СКРИПНИК.
Хто знає про їх перебування, прошу писати на адресу:
Mr. & Mrs. KOLESNIK
574 Second Street
Trenton, 10, N. J., USA

ЗМІНА ПОВІДОМЛЕННЯ

Спішимо з приємністю поділитися вісткою, що — **ВІДПОЧИНКОВА УКРАЇНСЬКА ОСЕЛЯ у Фінекс, Арізона** — покінчила вже перші будинки, готові до винайму, під управою відомої н/фірми **"ARIZONA INVESTMENT & REALTY CORPORATION"**. Для зарезервування апартаменту чи кімнати, прошу телефонувати — **WI 3-1571**, або писати на адресу:

W. J. KOWAL, — Pres.

ARIZONA INVESTMENT & REALTY CORPORATION
3138 East Bell Road — Phoenix, Arizona
Tel.: WI 4-2651
Mailing Address: R. R. 2. Box 735

Місто ФІНЕКС — це столиця Арізони, яка із усякими статистичними даними має один із найкращих, бо майже цілий соняшний рік. До Фінексу прибувають люди із всіх частин світу. На відпочинок, вакації, чи для здоров'я — Фінекс із своїм сухим кліматом є сьогодні незаступимим містом, коли мова про людей хворих на астму та всякого роду ревматизмів.

Саме місто тепер вже дає багато куди кращі можливості праці, як було кілька років тому. Сьогодні Фінекс розгоном розбудови, стоїть чи не на першому місці в світі. Майже пів мільйона населення. Поширювання одних із найбільших індустрій в Америці, головно індустрій чистих, поставило тепер місто Фінекс центром електронічної індустрії і подібних фабрик, де працюють тисячі фахівців.

УПРАВА